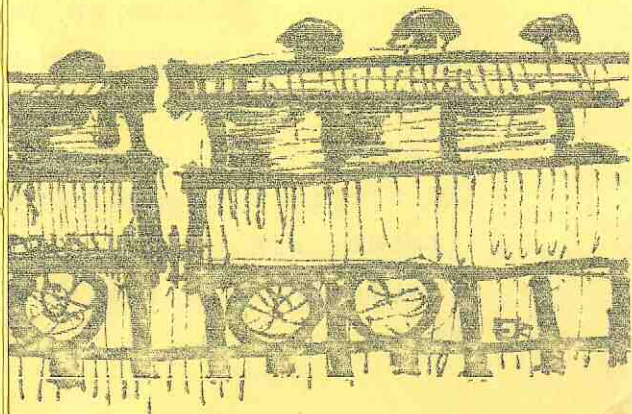
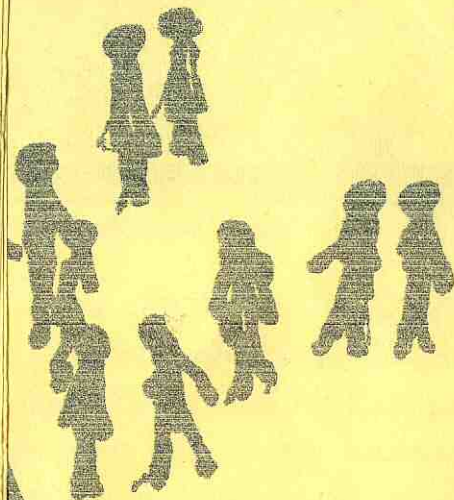

kokelassohlo 113 hamina 6.11.

Kokelassohlo 5/113

Hamina 5.11.63

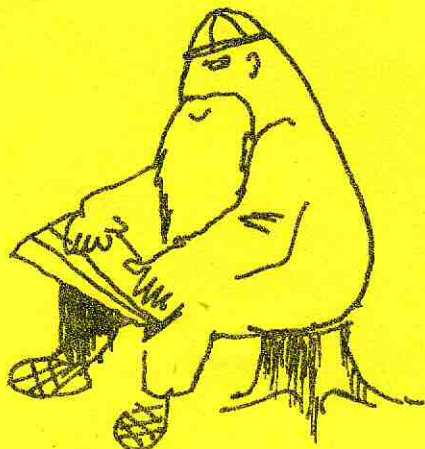
pää: Kalimo

tuottivat: Castrén

Opas

taiteili: Rantanen

JÄÄHYVÄISET
ARKADIAALLE

Muistattehan. Vehreät lehmukset
loivat varjoja Maneesin eteen
Aurinko häikäisi päärakennuksen
julkisivun. Asfaltti kiilsi. Joku
kyseli Vilniemen uimarantaa. Oh,
mikä tyttö!

Näittehän. Kurjet joikuivat kär-
kiryhmyksessä pois soilta, joita
olimme yhdessä tallanneet. Hirvet
pakenivat haulikoita luoksemme.
Viimeiset lehdet lakaistiin leh-
musten alta. Joku puhui jotain
siviilistä. Lumen huomasimme heti

Meillä on ikävä pois. Lehmuksemme
ovat toisaalla. Kvartetti, vahven-

nettu kvartetti, yhä vahveneva
kvartettimme on puhjennut lauluun:

Pois kauas rientää mä tahdon
oman ainoisen armaani luo
tuolle puollen vuorten laaksoin
mistä tuuli vain terveiset tuo.

Siell'alla lehmusten lehväin
maja pien oli armahallain
Kotirannan koivut haavat
meille haastoi onnesta vain

Tääll outo on mulla olla
Siksi kaipaankin armaani luo
tuolle puolen laaksoin vuorten
mistä tuuli vain terveiset tuo.

Jonakin päivänä tuuli tuo meille

terveiset toveruudestamme yhteen-
kuuluvuudestamme, kiitollisuudes-
tamme, johon sanojemme nyt on ikä-
vältämme vaikea taipua. Emme voi
olla muistamatta lehmusten var-
joja ja Vilniemen hiekkaa, emme
voi olla lentämättä takaisin kur-
kien myötä, emme voi olla kuule-
matta omia sanojamme ja sanoja
meille. Emme voi unohtaa toisi-
amme. Muistamme retkemme tarkoi-
tuksen.
Muistattehan.

Rauno Velling

113 ja RUL

Tervehdys Sinulle 113. Uurastuksesi
maankuulussa Haminan RUK:ssa on
päättynyt. Monet kovat olet kokenut
ja monet (harjoitus) -taistelut
taistellut. Et ole enää "Haminan
raketti" vaan rauhallisesti aste-
leva kokelas. Johtajuuden valo
loistaa nyt Sinulle ja tie ylevään
upseerinarvoon on avoinna.

RUL (Suomen Reserviupseeriliitto)
on luovuttanut miekkansa ja plaket-
teja ja me nuoret res. upseerit
nostamme siviilihattujamme Sinulle.
Pitkiä aikoja ei ole kulunut siitä,
kun itse marssimme Kattilaisten

tietä ja kynät savuten
täytimme koepapereita.
Tunsimme samaa kuin
Sinä, katkeavatko ne
RUK:n veljessiteet nyt
tähän, miten voimme
vaalia vastaisuudessa
näitä perinteitä.

Rasittavan kokelasajan
- mahdottoman paljon
lomia - jälkeen Sinulle
le viheltää siviili-
juna. Nyt haluavat ko-
tipaikkasi upseerivel-
jet Sinut mukaansa re-
serviupseerikerhoonsa.
113 lyö entiset ennä-
tykset, liity 100 %
mukaan. Näissä reip-
paitten miesten ker-
hoissa voit harrastaa
urheilua, ammuntaa, ret-
keilyä, purjehdusta,
tutustumiskäyntejä, il-
lanviettoja, kerhoilto-
ja esitelmiseen jne.
Näin voit mukavassa seu-
rassa kantaa kortesi
yhteisen asian hyväksi.
Erityisen arvokasta on,

että juuri Sinä 113 liittyt mu-
kaan. Näin saat äänesi kuulu-
ville kerhossasi ja voit sanoa
mielipiteesi tulevaa reserviup-
seeritoimintaa ajatellen. Katsot
eteenpäin, huomaat, että Sinul-
le on siirtymässä vastuu maan-
puolustusasioista. Ole mukana
alusta alkaen, niinkuin ne nuo-
ret res. upseerit, jotka en-
nakkoluulottomasti perustivat
ensimmäisen reserviupseeriker-
hon. Tästä vaatimattomasta alus-
ta on vuosien aikana kasvanut
tuhansien reserviupseereitten
utteralla työllä ja aktiivi-
sella toiminnalla tämän päi-
vän RUL. RUL Sinulle, jotta
voit vaalia reserviupseeripe-
rinteitä ja toimia tulevaisuu-
den hyväksi. Sinua tarvitaan
joukossa, tule mukaan.

Lauri Wallin

Nuori vanhuutemme unohtui
Kun elokuussa tuli kuuma
Harvat vain herätä huomasivat
Muut nukkuivat
Vastuullisen johtajan levotonta unta

Kun syyskuu tuli, jo havahduit oppilas
Kuun kiertoa seuraamaan
Ja jäsenissä puhalsi metsän kylmä, kutsuva tuuli
Se viritti jonkun
Ihan omasta tahdostaan ja toiset toisten -
Valvomaan

Lokakuu kun saapui
Sanoi mun tuhman sanan suu
Ja totteli kutsua metsän
Moniko oivalsi itse
Vai pelkästään käskystä noiden
Seurata joukkoa mukaan

Vihdoin marraskuuta
kun palata saimme
Väsyneimpinä ne,
Jotka torkkuivat kaiken aikaa
Vailla valvoneen virkkua mieltä
Etkö nähnyt?
Omaa asiaasi ajoit etkä noiden toisten

P å o s t f r o n t e n
i n t e t n y t t

113 är slutkörd. Fiendens anfall i riktning Kattilainen har för tillfället stoppats. Smärre förluster har noterats för 113:s del, men dessa har förts i säkerhet bakom linjerna med mjölktaget. Och nu skall 113 bytas ut mot 114, som består av yngre, "mindre krigströtta", tappra unga soldater. RUK skall ånyo gå till anfall.

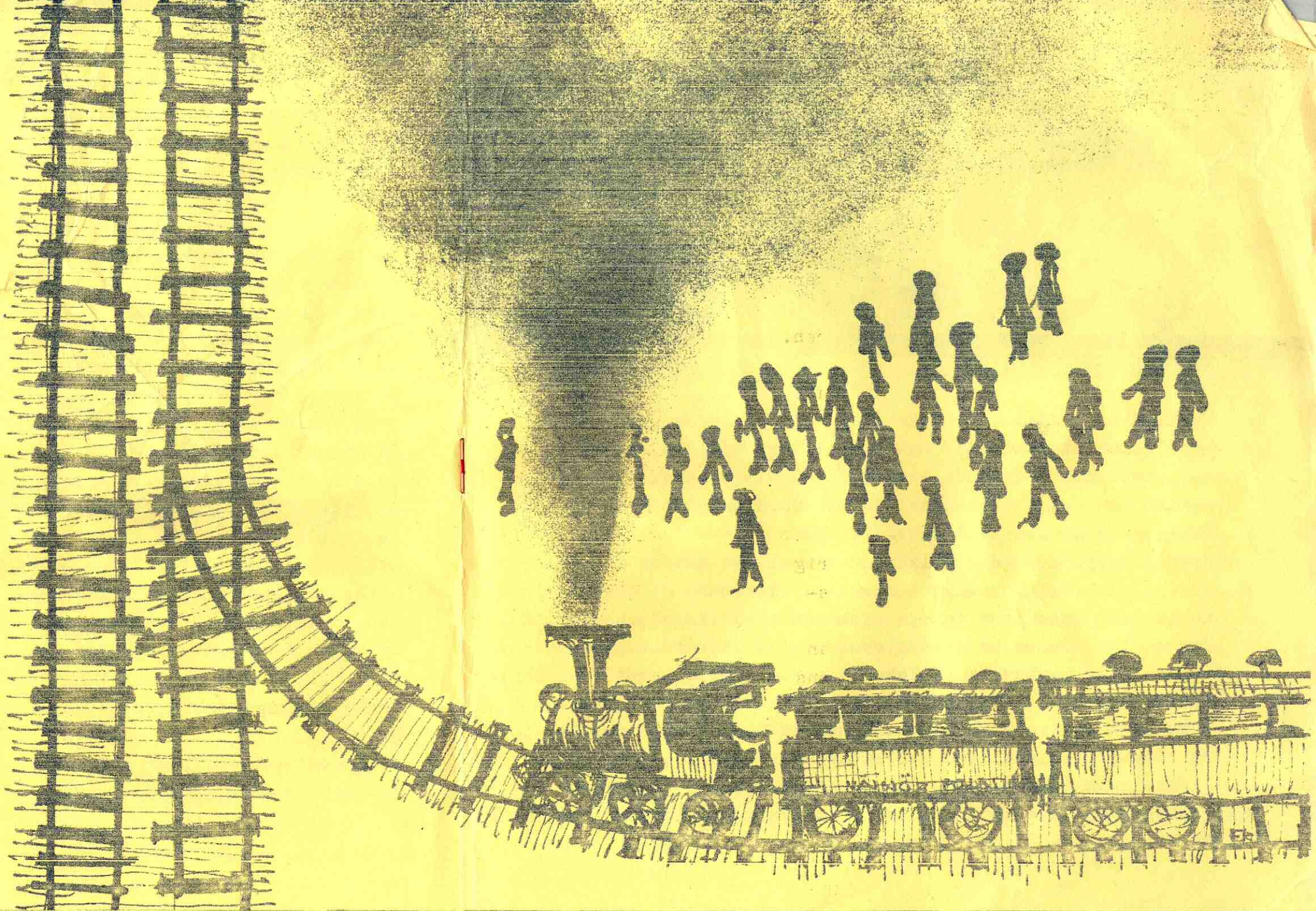
Sådan är sedan och man skall taga seden dit man kommer. Det är bäst så. Och bra har det ju varit. Hör bara! Naturälskaren har fått sin beskärda del i skogen under allt krigande. Och under vilopauserna i Fredrikshamn har det funnits massor av prima saker: Danser med sköna kvinnor. Den som velat ha omväxling i maten som producerats av fältkök och fältgrillar har bara haft att ta riktning Giovanni. För rökaren har det funnits fina cigarrer på "sotku" och i tidningskiosken har Playboy väntat. För att inte tala om dagstidningen som kommit till

kompaniet färsk och ny på morgonen. Musik har hörts i högtalaren dagen lång. Bra har det gått att ringa hem efter mera pengar. Nej. Fint har det varit. Därmed bästa. Och vad har ni lärt er hyvät herrat? Mera än ni tror. Därför att det inte märks när någonting sakta men säkert nöts in i en. Men förutan militär utbildning behöver våra dagars yngling också en positiv inställning till militären. Av de ställen vi hittills har passerat, har RUK lyckats bäst att giva oss en sådan.

Så här på slutet brukar man ju dela ut ris och rosor. Och jag ber att uttrycka hela kursens tack till Vartiainens Arska och Backströms Antti, för deras aldrig svikande pliktkänsla och kamratskap. I ur och skur, mörker och kyla har dessa goda kamrater utan att knota suttit vakttur i nattens mörka timmar under kursens otaliga krig.

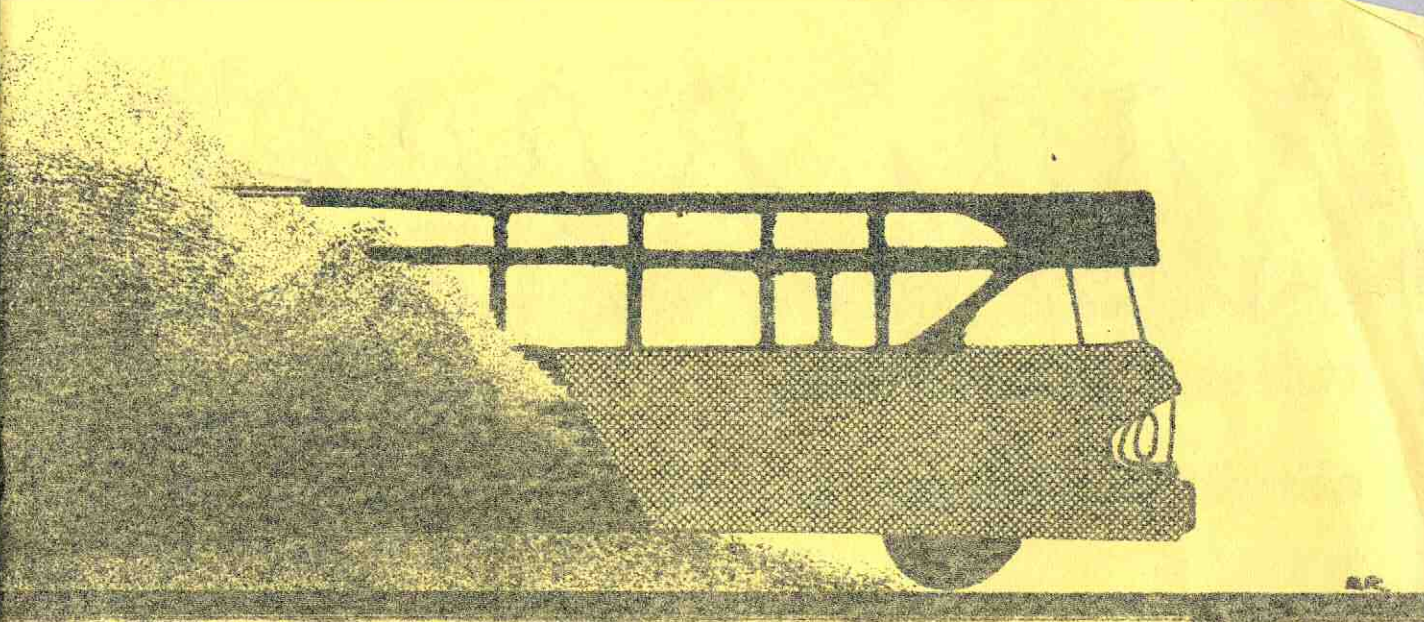
Så återstår bara: Tack för oss.
Och det oundvikliga: TJ 114.

Rabbe Takolander

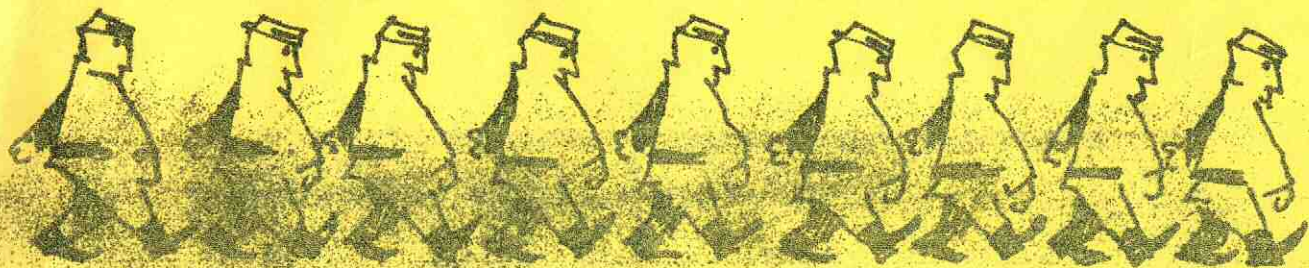

Huolimatta siitä, että taisteleminen on muodostanut täällä oloaikamme päätehtävän, on aina silloin tällöin sattunut, että jotkut ovat päässeet lomaille muille seuduille. Koska Hamina muodostaa liikenteellisesti Gordionin solmun, on tarvittu joku aleksanteri suuri avaamaan se.

Hyvä liikeystävämme O Vilkas on varustanut meidät tarvittavalla ajokalustolla, jonka saaminen tarvittaessa ei ole vaatinut muuta kuin puhelinsoiton ja kymmenen minuutin odotusajan. Meidän tehtäväksemme on jäänyt suunnitella ajoreitit ja muut käytännölliset pikkuseikat. Kokonaisuutena kuljetukset ovat onnistuneet kohtalaisesti. Moitetta on tullut runsaasti, kiitosta - kuten tavallista - vähemmän. Henkilökohtaisesti meille, jotka olemme painiskelleet kuljetuksien ja majoitusten käytännöllisten seikkojen parissa, on työmme tuottanut tyydytystä ja tehnyt tämän lyhyen Haminassa vietetyn ajan vieläkin lyhyemmäksi.

Olemme myös oppineet joustamaan ja toleranssirajamme on ilmeisesti hiukan siirtynyt - en tiedä, mihinkä suuntaan. Eräiden oppilaiden luottamus kykyihimme on ollut suorastaan liikuttavaa: muutamat taistelijat tilasivat daameilleen kurssijuhlamajoituksen juhlaillana klo 19.00 ja eräät jopa onnistuivat sen saamaan. Kiireisimpinä aikoina majoitus- ja kuljetusjaosto on tyrannisoanut oppilaskunnan kaikkia kolmea puhelinta, syynä tähän on ollut se seikka, että jokainen oppilas on vielä halunnut henkilökohtaisesti varmistaa aikaisemmin päivällä luetun ja meidän mielestämme täydellisen puhelinsanomien jokaisen yksityiskohtan. Taistelu on tauonnut meidän kohdaltamme Kattilaisten tien suunnalla, eikä myöskään pataljoonan viestijoukkue rakenna kantaa hyökkäyksen mukana. Kuljetus- ja majoitusjaosto toivoo, että se on pystynyt tekemään osansa kurssimme onnistumiseksi.

tulivat marssiin...

söivät suihkinsa, joivat

75.000 kg perunaa

95.000 kg maitoa

10.000 kg piimää

12.100 kg lihaa

4.500 kg makkaraa

1.700 kg munia

riikki kuluttivat

3.700 kpl kumisaappaita

3.100 kpl nahkasaappaita

1.600 kpl työpukuja

puhtaaksi pesivät:

60.000 m³ vettä

270 kg puhdistusaineita

1400 kg lattiavahaa

sotia kävivät

75.000 kpl kiv. paukkupatruunoita

10.000 kpl kp:n paukkupatruunoita

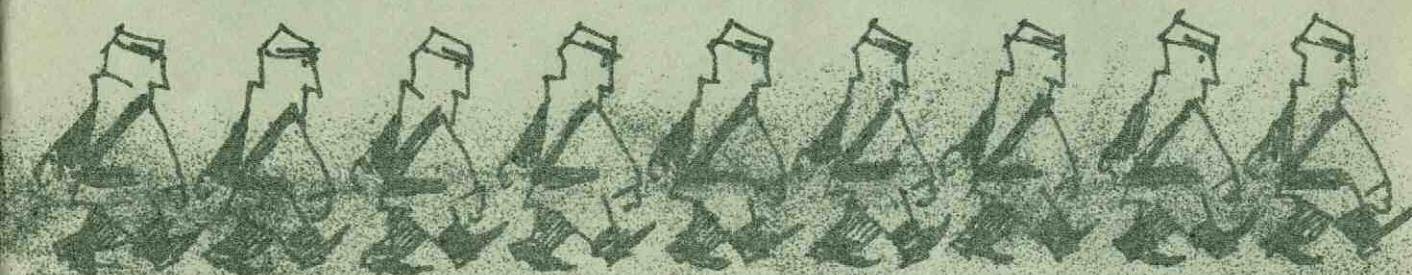
4.000 kpl paukkupommeja

7.650 kpl tulenkuvauspanoksia

1.050 kpl sirpalekranaatteja

2.250 kpl Krh:n latausharjoituskranaatteja

muunten tuhlasivat 105000 mark

ja kaikki tämä 100:ssa vrk:ssa, läksivät
jää 360 kg verta, josta SPR käyttää 6666

Kuinka monta kertaa on kurssimme aikana oppilas painanut nappia kuullakseen toosastaan heikkojen pattereiden aiheuttamaa surinaa ja sen alta musiikkia, joka vie hänen ajatuksensa sinne jonnekin, pois tuvasta, teltasta, käytävältä tai turpeen juuresta. Musiikin harrastus on elämää, jota nykyaika aivan liian helposti tarjoaa, mutta sen tekeminen on elämän nautintoa, jota ihmisen on saatava harrastaa.

Ikävällä tavalla kurssi jakautuu kahteen ryhmään tällä musiikin alalla, musiikin harrastajiin ja sen tekijöihin. Musiikin tekijöistä hyväksymme helposti maneesin lauantaimuusikot, ja annamme heille kiitoksen ja tunnustuksen ja samaan ryhmään voimme vielä lukea Fagerlundin viihdeorkesterinkin, mutta kuoro, sen tiedän, ei ole kaikkien hyväksymä. Minä puolestani kiittäisin tässä vielä kuoroakin, sillä kuoro ja sen kvartetit ovat antaneet suuren avun ohjelmiin, joita harrastajat ovat saaneet olla kuulemassa. Tästä kiitos Karviselle, Korhoselle ja Eräkareelle.

Tärkeintä ei mielestäni ole se, että RUK:n kunniakas musiikki-perinne säilyy, vaan se, että musiikin tekijät ovat eläneet ja kokeneet uutta, sillä se on heidän elämälleen arvokkainta. Eriytyisen kiitoksen haluan osoittaa myös niille, jotka ovat kunnialla kestäneet kurssimme musiikin kuuntelemisen joskus mekaanisen musiikin välillä.

kalimo: tj

Tuskin tiesit yhdeksän kuukautta sitten, mitä näiden kahden kirjaimen muodostamalla kokonaisuudella tarkoitetaan.

Mutta opit sen pian. Huhtikuun alussa ne Sinulle huudettiin.

Olit TJ. Kirjaimet alkoivat merkitä Sinulle jotakin. Ehkäpä paljonkin. Ne kertoivat tulevaisuudestasi, lähimpien kuukausien sisällöstä. Ehkä et pitänyt kirjaimista TJ, mutta alistuit välttämättömyyden edessä. Kirjaimet merkitsevät Sinulle jotakin. Se on pääasia.

Seitsemän kuukautta on kulunut edellisestä. Olet viime päivinä usein maininnut kirjaimet TJ.

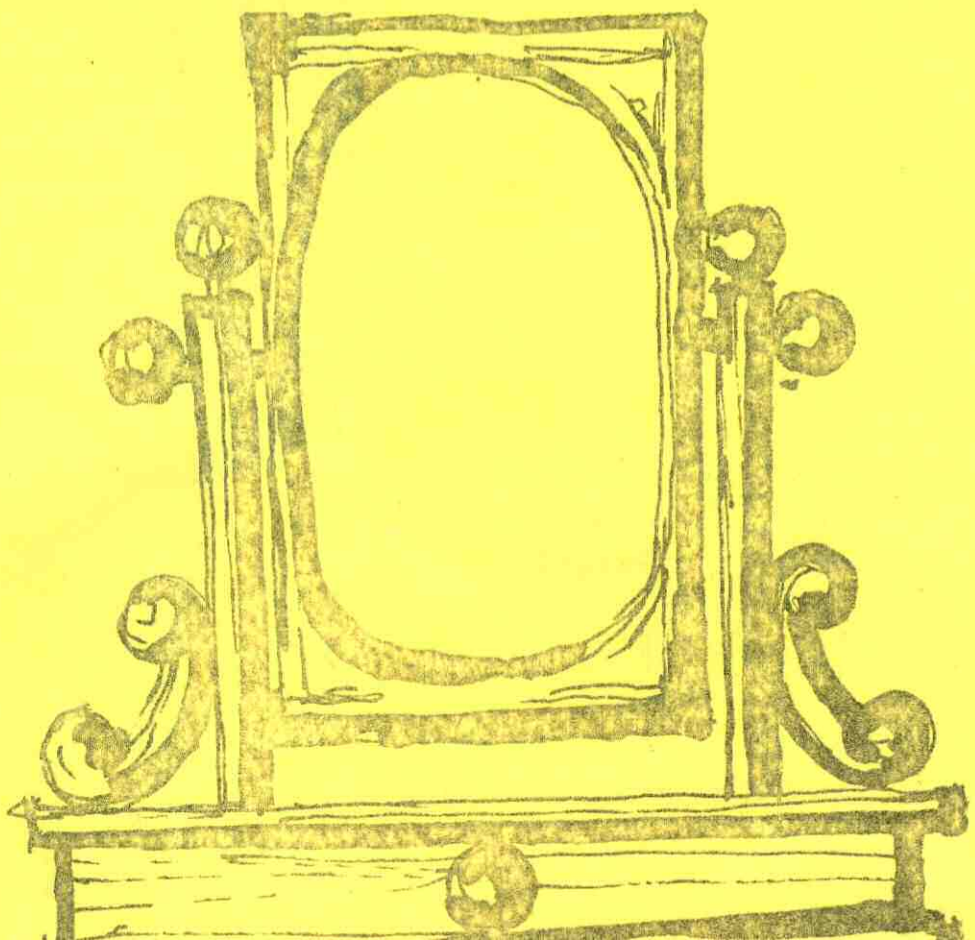
Ne ovat olleet kaikkien huulilla. Kuten myös hymy. Nämä kaksi ovat liittyneet yhteen. Kirjaimet edelleen merkitsevät Sinulle paljon. Silmiesi edessä väikyy TJ-lumi. Mutta nyt kerrot sen muille. Sanot TJ 114. Ja todella tarkoitat sitä.

Vielä kaksi kuukautta. Sanot vielä kerran nuo kirjaimet. Ja ajatuksessasi on varmaankin tunnetta. Mutta millaista? Näkemyksesi on muuttunut. Palaat mielessäsi aikaan, kun ensimmäinen TJ-lumi satoi. Silloin TJ-tunnelma oli ehkä vahvimmillaan. Alatkin olla hieman epävarma. Ja hymy ei ole niin spontaani, ei niin leveä. Olitko silloin oikeassa? Oliiko asenteesi oikeutettu. Oli ehkä silloin, mutta onko se enää. Aika muuttaa arvoja ja näkemyksiä. Huomaat, että TJ on TJ vain hetken. Huomaat, että olet oppinut jotakin. Huomaat, että olet kokenut jotakin arvokasta, jotakin pysyvää.

Mielisairauden runtelema tyttö kohtauksen kou-
rissa ajautuu kolkkoon ullakkokamariin odotta-
maan oven avautumista, Jumalaansa, joka voi tul-
la millä hetkellä hyvänsä, vaikkapa seinäpaperin
repeämästä. Ingmar Bergmannin elokuva "Kuin ku-
vastimessa", jonka taannoin täällä Haminassa näin,
oli voimakas saarna aikamme nuoren ahdistunees-
ta odotuksesta. Pinnalta katsoen näyttää siltä,
kuin olisimme vapaita käymään avoimista ovista
ulos elämään. Elämän koko rikkaus odottaa mei-
tä. Onko todella näin, sitä moni kysyy. Emme-
kö pikemminkin löydä itseämme suljetusta ullak-
kokamarista odottamassa oven avautumista. Ai-
don eksistenssin etsijä tsekki Josef L. Hro-
madka pitää tarpeellisena todellisuuden tajua-
mista niin alastomana ja kovana kuin se on. Tä-
hän pyrkien pääsemme kulloisenkin tilanteen her-
raksi. Äärimmäisen vaikeasta se on, Hromadka
myöntää. Tervehtymisen tiellä olemme, kun uskal-
lamme katsoa omaan suljettuun ullakkokamariin-
me, niin vaikeaa kuin se onkin. Pimeässä huo-
neessa on hankala löytää ovea, päänsä siinä
iskee seinään. Vankilakirjeessään kerran näin
adventin alla saksalainen marttyyriteologi
Dietrich Bonhoeffer kertoo tehneensä vapautta-

van havainnon sellissään: ovi aukenee vain
ulkoapäin. Elämän rikkauksiin päästään vain,
kun ovi avataan ulkoapäin. Tässä on ihmisen
odotuksen tuomio; emme itse saa ovea auki.
Mutta tässä on samalla vapautuksen varma lu-
paus. Elämme jatkuvasti adventin, tulemisen
odotuksessa. Ovi aukeaa, sillä Hän tulee.
Odotamme. Kannattaa odottaa.

Pentti Simojoki

Urheilujaoston urheilut on urheiltu

"Harrastus, jolla ei ole kannatusta, kuolokoon". Tällä en tarkoita, että oppilaskunnan urheilujaoston toiminta tulisi lopettaa. Ei alkuunkaan, mutta suuntaviivat tulisi vetää uudestaan. Tällaisen lyhyen kurssin puitteissa ei ole edullista kenellekään nykyinen toimintatapa. Työhön ei saada kokonaisuutta, sillä nykyisellään on vain kilpailuja erikoismiehille, jotka kyllä saavat liikuntaa muutoinkin tarpeeksi. Nähdäkseni urheilutoiminnan tulisi olla sellaista, joka saisi liikkeelle paljon väkeä. Jotta tällainen olisi mahdollista, tulee olla tilaa ja sitä ei, ihme kyllä, varusmiesten korkeimmassa opinahjossa ole kuin aarin verran. Onko mahdollista saada palloilutiloja? Onko mahdollista saada uimahallia? Puhuminen urheilutoiminnasta, joka tähtää suurten massojen liikkeelle saamiseen, on nykyolosuhteissa huvittavaa leikkipuhetta. Urheilujaosto ei siis kuluneella kursilla saanut aikaan toivomaansa liikettä. Toiminta oli kyllä monipuolista, melko runsastakin, mutta kosketusta "kuntourheilijoihin" emme saaneet; kuitenkin toiminta oli suunniteltu juuri tätä tarkoituspäätä varten. Valitan, kuntourheilijat. Toivottavasti aktiivilla oli hauskaa niillä muutamilla matkoilla, joita suoritimme. Huomattavin näistä matkoista suuntautui Helsinkiin Kadettikoululle ja Merisotakoululle. Uitiin, palloiltiin,

pelattiin shakkia, pelattiin pingistä ja yleisesti ottaen voitettiin. Todisteena kaksi mahtavaa hopeatynnyriä oppilaskunnassa; ei ole RUK:n voittanutta. Ainoana miinuksena tuolta Helsingin matkalta jäi yksi kappale hävinneitä verityttelypuseroita. Minnekähän mahtoi joutua?

Yksiköiden välisiä kilpailuja järjestettiin useita, sensijaan ei henkilökohtaisia kilpailulajeja juuri esiintynyt. Tätä pitäisin parannuksena aikaisempaan, sillä olemmehan oppimassa perusteita kokonaisuuden johtamiseksi ja huomanneet sen voiman.

Koulutusohjelman puitteisiin sovitetuissa lajeissa osoitti voimansa PstK viiden kaappiinsa suunnistuksen, maastajuoksun ja "Kirkkiksen" medaljongit ja pytyt.

Koulutusohjelman ulkopuolelle sovitetuissa lajeissa, palloilussa, yleisurheilussa, shakissa, amunnassa yms vapaa-ajan harrastusten parissa osoitti voimansa 3 K.

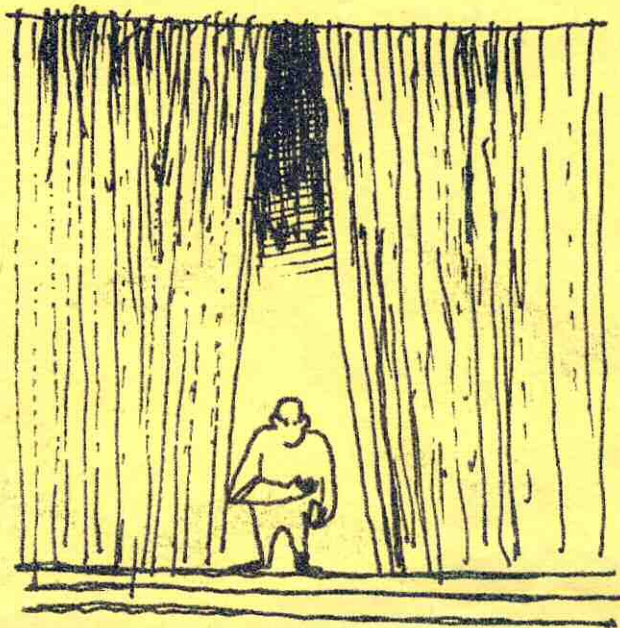
Näin lähes kahden neliön vinkkelistä katsellen voinee urheilujaosto toivottaa tuleville reservinvänrikeille hupaisaa reservielämää "tuonpuoleisessa" olotilassa. Varokaa varjon pyöristymistä. Vihollisen on helppo osua suureen maaliin.

Suopeudesta kiittäen

Urheilujaoston puh johtaja

Risto Forss

JUHLAJAOSTON TOIMINTA

Nyt kun kurssi on huimaavan lähellä tj ja siitä voi keskustella imperfektissä, haluaa myös juhlaajaoston puheenjohtaja silmäillä menneitä aikoja.

Juhlaajaoston toiminta on meillä erittäin läheisesti sidottu musiikkitoimintaan, ja kun siis on kysymys niistä oppilaista, jotka ovat työskennelleet juhlaajaoston hyväksi, on ensimmäisenä mainittava Retu Matti Fred Flintstone-Kivinen. Ja sitten jaoston varsinaiset jäsenet:

Yliairuena toimi kurssijuhlissa Aulis Aarnio ItPtrista. Hän piti huolta siitä, että saitte istumapaikkoja ja kahvia ym mukavuu-dellenne tärkeitä asioita. Ohjelmapäällikkönä on toiminut Seppo Leveelahti, myös ItPtrista. Sep-

po ei ainoastaan ollut vastuussa ohjelmasta, vaan oli itse mukana myös esiintymässä. Maneesin tansseista on huolehtinut Yrjö Collan KtPtrista. Kaikesta työstä, joka suoritettiin kurssijuhlan yhteydessä, oli Reijo Purasmaa, KtPtri, vastuussa. Miestyötunteja laskemalla päästään nelinumeroisein lukuihin. Ohjelma kurssin aikana koettiin saada monipuoliseksi niin, että siinä olisi annettavaa joka oppilaalle. Kurssin epähomogeenisuus kuitenkin aiheutti sen, että kaikki tilaisuudet eivät kiinnostaneet jokaista oppilasta. Hämmästyttävä seikka oli todeta, että kadun oppilasmalli 113 ei pidä tanssimisesta. Maneesissa on siis ollut erittäin runsaasti tilaa tans-

simiseen tällä kurssilla. Suurin osa paikalla olleista oppilaista on käynyt siellä ainoastaan katsomassa, haminattareiden suureksi harmiksi.

Speksi oli hyvä. Siitä saamme kiittää 1 K:n speksiryhmää, jolla oli erittäin pätevät ohjaajat, oppilaat Lehtonen ja Fredrikson. Speksi käsitteli sotilasaihetta tavalla, jolla oppilaan siviilimorsiankin ymmärsi sen.

Vielä haluan kiittää varusvaraston väepeli Kumpulaista, joka paremmin tunnetaan Maneesin vahvistestarina ja oppilaskunnan "yleismiehenä".

Niin, tässä vaiheessa, siviililumen sataessa, on kai ajankoh- taista toivottaa herroille koke- laille HAUSKAA JOULUA!

Henrik Seire

